

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivou Flaxovou ve věci žalobce: [REDACTED], narozený dne [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupený advokátem JUDr. Kateřinou Stránskou, Ph.D., AK Praha, se sídlem Dvorecká čp. 2a, PSČ 147 00, Praha 4, proti žalovanému: [REDACTED], narozený dne [REDACTED], bytem [REDACTED] zastoupený advokátem JUDr. Andreou Židovou, AK Most, se sídlem Bělehradská čp. 3347/7, PSČ 434 01, Most, pro částku **65.000,- Kč s příslušenstvím (dlužná částka) a náhradu hotových výdajů v částce 5.050,- Kč,**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 65.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 65.000,- Kč ode dne 8.4.2015 do zaplacení a dále náhradu hotových výdajů v částce 5.050,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 65.731,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhal rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci 65.000,- Kč s příslušenstvím. Žalobce argumentoval tím, že uzavřel se žalovaným dne 25. září 2014 kupní smlouvu. Předmětem koupě byl automobil Ford č. karoserie [REDACTED], RZ [REDACTED] s obytnou nástavbou. Kupní cena byla dojednána účastníky ve výši 7.000,- EUR a byla uhrazena žalobcem v hotovosti při podpisu smlouvy. Žalobce byl žalovaným opakovaně na výslovné dotazy ujištěn, že do obytné nástavby nezatéká. Po převzetí vozidla žalobce zjistil, že vozidlo vykazuje vady. Při čištění interiéru vozidla se ukázala část stěny obytné nástavby pod polštářem nepevnou. Žalobce telefonicky tuto skutečnost žalovanému oznámil a vady vytkl. Žalobce dne 3. října 2014 odvezl vozidlo do specializované servisní dílny Servis karavanů - [REDACTED]. Po zevrubné prohlídce

vozidla byl zjištěn velmi špatný stav levého boku obytné nástavby. Z vypracovaného Zjišťovacího protokolu technického stavu karavanu vyplynulo, že poškození levého bohu obytné nástavby jsou zásadního charakteru, kdy opakovaným zatékáním vody došlo k destrukci plechového krytí a zásadnímu poškození konstrukce nástavby. Technický stav obytné nástavby neumožňoval běžné provozování. Zjišťovací protokol technického stavu žalobce zaslal žalovanému a uplatnil u něho písemně nárok na slevu z kupní ceny. Žalovaný svým přípisem ze dne 5. listopadu 2014 svou odpovědnost odmítl a poukázal, že vozidlo bylo prodáváno v dobrém stavu a současně zpochybnil objektivnost předloženého Zjišťovacího protokolu technického stavu. Žalobce s ohledem na stanovisko žalovaného nechal posoudit stav obytné nástavby soudním znalcem Ing. Andrejem Haringem. Znalec zhodnotil technický stav obytné nástavby vozidla. Zjistil poškození levého bočního panelu působením vlhkosti. Oprava, kterou provedl před prodejem žalovaný, byla hodnocena jako neodborná mající vizuálně zakrýt skutečný stav. Znalec zdůraznil, že ke zjištění technického stavu obytné nástavby vozidla a tím i vad byly potřebné odborné znalosti, případně prohlídka v odborném servisu. Žalobce tak nebyl schopen vady vozidla při prohlídce odhalit. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že „oprava“ (odstranění zatékání vody) bylo provedeno neodborně, s ohledem na použitý materiál, nevhodně, s ohledem na stav použitého materiálu v době prodeje vozidla žalobci. Znalec výslovně uvedl, „Na základě provedené prohlídky uvádím závěr, že osoba, která provedla výše uvedené technologické úkony, měla vědomost o skutečném technickém stavu posuzovaného vozidla, a proto provedení těchto úkonů lze hodnotit jako účelové“ (s. 21 znaleckého posudku). Znalec s ohledem na technický stav nástavby nedoporučil další používání vozidla, neboť je snížena konstrukční pevnost bočního panelu, kdy dalším provozem může dojít k destrukci části obytné nástavby vozidla. Ze závěrů znalce je tak patrné, že technický stav vozidla (jeho obytné nástavby) neumožňuje jeho obvyklé využití. Ze znění kupní smlouvy také nevyplývá, že by byl žalobce s takto závažnými vadami, které znemožňují řádné obvyklé užívání předmětu koupě seznámen. Žalobce byl naopak ujištěn, že vozidlo je v dobrém stavu, který odpovídá stáří a obvyklému stavu. Dále je ze zjištění znalce patrné, že vady vozidla byly účelově zakryty, s cílem vzbudit v kupujícím dojem, že vozidlo vady nevykazuje. Jedná se tedy o lstivý postup. Je tak nad vší pochybnost zřejmé, že jsou splněny zákonné podmínky pro odpovědnost žalovaného za vady vozidla. V žádném případě se nejedná o běžné opotřebení či běžnou korozi. Žalobce požaduje slevu z kupní ceny, která činí rozdíl mezi cenou vozidla s vadami a bez vad. Znalec vyčíslil náklady na odstranění vad tak, aby vozidlo mohlo být používáno k obvyklému účelu na částku 65.000,- Kč. Za vypracování znaleckého posudku žalobce uhradil částku 5.050,- Kč. S ohledem na skutečnost, že se jedná o náklad, který žalobce musel vynaložit na zjištění vad vozidla, požaduje žalobce po žalovaném i náklady na zajištění znaleckého posudku. Žalobce se prostřednictvím své právní zástupkyně pokoušel dosáhnout smírného vyřešení věci. Žalovaný však stále setrvává na své argumentaci, že vozidlo bylo v dobrém stavu a nárok žalobce na slevu z kupní ceny odmítl. V rozporu se svým vyjádřením ze dne 5. listopadu 2014, kde výslovně uvedl, že provedl před prodejem preventivní tmelení obytné nástavby, tak ve svém vyjádření ze dne 4. března 2015 popřel, že by jakékoli tmelení prováděl, a snažil se vytvořit dojem, že toto tmelení provedl žalobce. V souvislosti se zajištěním znaleckého posudku vynaložil žalobce částku 5.050,- Kč.

Z listinných důkazů byl zjištěn následující skutkový stav: mezi účastníky bylo nespornou skutečností, že žalobce uzavřel se žalovaným dne 25. září 2014 kupní smlouvu, když předmětem koupě byl automobil Ford č. karoserie [REDAKCE], RZ [REDAKCE] s obytnou nástavbou (dále jen vozidlo). Z kupní smlouvy ze dne 25. září 2014 má soud za zjištěnou mezi účastníky nespornou skutečnost, že kupní cena byla dojednána ve výši 7.000,- EUR a že byla uhrazena žalobcem žalovanému v hotovosti při podpisu smlouvy.

Mezi účastníky sporná skutečnost, že žalobce byl žalovaným opakovaně na výslovné dotazy ujištěn, že do obytné nástavby nezatéká, byla prokázána svědeckou výpovědí svědkyně [REDACTED]

Mezi účastníky sporná skutečnost, že žalobci nebyla poskytnuta žádná sleva z kupní ceny z titulu existence vad nástavby a že výsledná kupní cena byla výsledkem jednání mezi žalobcem a žalovaným o konečné ceně, kdy kupní cena byla sjednána přes telefon, kdy žalobce nabízel částku 7.000,- € v hotovosti a žalovaný s tím souhlasil, byla prokázána listinným důkazem, a to kupní smlouvou ze dne 25.9.2014 a dále rovněž svědeckou výpovědí svědkyně [REDACTED]. Ve vztahu ke stavu obytné nástavby svědkyně [REDACTED] ve své svědecké výpovědi výslovně uvedla, že žalovaný několikrát ujišťoval žalobce, že do vozidla nezatéká. Svědkyně [REDACTED] dále ve své svědecké výpovědi uvedla, že poté, kdy začala čistit interiér vozidla a sundala záclonky, objevila plíseň na matraci a když začala čistit stěny hadrem, propadla se jí tam ruka a že následně ihned po zjištění závad sám žalobce telefonoval žalovanému, když žalobce telefonicky tuto skutečnost žalovanému oznámil a vady žalovanému vytkl. Sporná skutečnost mezi účastníky, že ihned po převzetí vozidla žalobce zjistil, že vozidlo vykazuje vady, kdy při čištění interiéru vozidla se ukázala část stěny obytné nástavby pod polštářem nepevnou, je prokázána svědeckou výpovědí [REDACTED]. Z vypracovaného Zjišťovacího protokolu technického stavu karavanu vyhotoveného specializovanou servisní dílnou Servis karavanů [REDACTED] má soud za prokázáno mezi účastníky spornou skutečnost, že žalobce odvezl vozidlo do specializované servisní dílny Servis karavanů [REDACTED], kdy po zevrubné prohlídce vozidla byl zjištěn velmi špatný stav levého boku obytné nástavby. Z vypracovaného Zjišťovacího protokolu technického stavu karavanu má soud za prokázanou mezi účastníky spornou skutečnost, že poškození levého boku obytné nástavby jsou zásadního charakteru, kdy opakovaným zatékáním vody došlo k destrukci plechového krytí a zásadnímu poškození konstrukce nástavby. Ze Zjišťovacího protokolu specializované servisní dílny Servis karavanů [REDACTED] a ze svědecké výpovědi svědka [REDACTED] má soud za prokázanou mezi účastníky spornou skutečnost, že technický stav obytné nástavby neumožňoval běžné provozování, kdy svědek jednoznačně uvedl, že předmětnou nástavbu není možno bezpečně užívat, nejen s ohledem na nepevnost celé konstrukce, která hrozila rozpadem během jízdy, ale též s ohledem na pokročilou hnilobu, která v nástavbě vytváří nezdravé prostředí, kdy svědek [REDACTED] prohlížel vozidlo žalobce bezprostředně po koupi vozidla.

Ze znění shora citované kupní smlouvy ze dne 25. září 2014 má soud za prokázanou mezi účastníky spornou skutečnost, že žalobce nebyl s takto závažnými vadami, které znemožňují řádné užívání předmětu koupě k obvyklému účelu, seznámen, kdy žalobce byl naopak žalovaným ujištěn, že vozidlo je v dobrém stavu, který odpovídá stáří a obvyklému stavu.

Z přípisu právního zástupce žalobce ze dne 23. 10. 2014 má soud za zjištěnou mezi účastníky nespornou skutečnost, že žalobce zaslal žalovanému tento přípis, kdy uplatnil u žalovaného písemně nárok na slevu z kupní ceny. Z přípisu žalovaného ze dne 5. listopadu 2014 má soud za zjištěnou mezi účastníky nespornou skutečnost, že žalovaný svým přípisem ze dne 5. listopadu 2014 svou odpovědnost za vady prodávané věci odmítl a poukázal, že vozidlo bylo prodáváno v dobrém stavu a současně zpochybnil objektivnost předloženého Zjišťovacího protokolu technického stavu vyhotoveného firmou [REDACTED]. Ze Znaleckého posudku ze dne 15. 12. 2014 vyhotoveného Ing. Andrejem Haringem má soud za zjištěnou mezi účastníky nespornou skutečnost, že žalobce s ohledem na stanovisko žalovaného nechal posoudit stav obytné nástavby soudním znalcem Ing. Andrejem Haringem, kdy znalec zhodnotil technický stav obytné nástavby vozidla. Ze Znaleckého posudku ze dne 15. 12. 2014 vyhotoveného Ing. Andrejem Haringem má soud za prokázanou i mezi účastníky

spornou skutečnost, že znalec Ing. Andrej Haring zjistil poškození levého bočního panelu působením vlhkosti, kdy opravu, kterou provedl před prodejem žalovaný, znalec zhodnotil jako neodbornou mající vizuálně zakrýt skutečný stav a dále znalec zdůraznil, že ke zjištění technického stavu obytné nástavby vozidla a tím i vad byly potřebné odborné znalosti, případně prohlídka v odborném servisu, když podle závěrů znalce Ing. Andreje Haringa tak žalobce nebyl schopen vady vozidla při prohlídce odhalit. Ze znaleckého posudku má soud za prokázáno i další mezi účastníky spornou skutečnost, že „oprava“ (odstranění zatékání vody) byla žalovaným provedena neodborně, s ohledem na použitý materiál, nevhodně, s ohledem na stav použitého materiálu v době prodeje vozidla žalobci, kdy znalec výslovně uvedl: „Na základě provedené prohlídky uvádím závěr, že osoba, která provedla výše uvedené technologické úkony, měla vědomost o skutečném technickém stavu posuzovaného vozidla, a proto provedení těchto úkonů lze hodnotit jako účelové“, kdy znalec Ing. Andrej Haring současně s ohledem na technický stav nástavby nedoporučil další používání vozidla, neboť je snížena konstrukční pevnost bočního panelu, kdy dalším provozem může dojít k destrukci části obytné nástavby vozidla. Tyto mezi účastníky sporné skutečnosti má soud za prokázány i svědeckou výpovědí tohoto znalce Ing. Andreje Haringa, který jako svědek vypověděl, že zjistil po prohlídce střechy vozidla deformaci, což má vliv i na to, že dochází k poškození okrajových lišt vozidla žalobce a dospěl k závěru, že nevyhovuje levá část obytné nástavby, kdy docházelo k oddělování silikonových vrstev od panelu a následně docházelo k zatékání a vlhkosti ve vozidle, kdy současně znalec ve své výpovědi nedoporučil další provoz vozidla a podle znalce se náklady na opravu obytné nástavby pohybují v minimální výši 65.000,- Kč a tato částka může být dokonce i vyšší, až budou odstrojeny panely obytné nástavby. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Andreje Haringa má soud za prokázáno mezi účastníky spornou skutečnost, že technický stav vozidla (jeho obytné nástavby) neumožňuje žalobci jeho obvyklé využití. Z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] má soud za prokázáno mezi účastníky spornou skutečnost, že nástavbu vozidla pracovníci technické kontroly při této technické kontrole nekontrolují, a to ani nějaké možné závady na nástavbě vozidla. Z opisu protokolu č. CZ [REDAKCE] o technické prohlídce ze dne 18.12.2012, má soud za prokázáno mezi účastníky spornou skutečnost, že žadatel - žalovaný požádal o technickou prohlídku před schválením technické způsobilosti vozidla dne 18.12.2012 a celkový počet závad na vozidle byl zjištěn na STK č. [REDAKCE] Klimex s.r.o., Liberecká čp. 558, PSČ 473 01, Nový Bor v počtu: 4, a to lehké závady, a toto písemně oznámeno žalovanému v tomto protokole ze dne 18.12.2012, když se jednalo o mírnou povrchovou korozi/oxidaci brzdového potrubí, dále brzdový kotouč nadměrně zkorodovaný (hloubková koroze), dále některá část výfukového systému nebo jeho upevnění je poškozená, ale tato závada nemá vliv na funkci systému a dále povrchová koroze kabiny, karoserie nebo nástavby vozidla. Z opisu protokolu č. CZ [REDAKCE] o technické prohlídce, evidenční kontrola datovaného dne 26.11.2014 vyhotoveného firmou TKV Liberec spol. s.r.o., Tanvaldská čp. 1106, PSČ 463 11, Liberec má soud za prokázáno mezi účastníky spornou skutečnost, že jako provozovatel vozidla je uveden [REDAKCE] a s tím, že STK č. [REDAKCE] uvedla následující: Lehké závady na vozidle - celkový počet závad 0, vážné závady na vozidle - celkový počet závad 0, nebezpečné závady na vozidle - celkový počet závad 0. Z opisu protokolu č. CZ-[REDAKCE] [REDAKCE] o technické prohlídce ze dne 17.9.2014 Druh prohlídky - pravidelná, rozsah technické prohlídky - plný, má soud za prokázáno mezi účastníky spornou skutečnost, že provozovatel vozidla [REDAKCE] obdržel od STK č. [REDAKCE], STK Janov s.r.o. Podkrušnohorská čp. 8 PSČ 435 42 Janov u Litvínova tento protokol o pravidelné TP, rozsah TP: plný s tím, že obsahoval následující: závady zjištěné na vozidle lehké - celkový počet závad - 2, číslo závady : 61221, některá část výfukového systému nebo jeho upevnění je poškozená, ale tato závada nemá vliv na funkci systému č. závady 62111, povrchová koroze kabiny, karoserie nebo nástavby vozidla, vážné - celkový počet 0, nebezpečné - celkový počet závad - 0.

Citovanými svědeckými a listinnými důkazy se žalobci podařilo prokázat mezi účastníky spornou skutečnost, že žalobce nebyl upozorněn při koupi vozidla na vady, o kterých žalovaný bezpochyby musel vědět, když pokud bylo vozidlo žalovaným používáno, jak je žalovaným tvrzeno, tak o zatékání a plísni v levé části obytné nástavby musel mít žalovaný povědomost a dále mezi účastníky spornou skutečnost, že žalovaný provedl neodbornou účelovou opravu karavanu silikonem s cílem zastřít vady obytné nástavby vozidla, dále že žalobce nebyl s takto závažnými vadami, které znemožňují řádné užívání předmětu koupě k obvyklému účelu seznámen, kdy žalobce byl naopak žalovaným ujištěn, že vozidlo je v dobrém stavu, který odpovídá stáří a obvyklému stavu, a dále že vady vozidla byly žalovaným účelově zakryty, s cílem vzbudit v kupujícím dojem, že vozidlo vady nevykazuje.

Soud proto uzavřel, že jsou splněny zákonné podmínky pro odpovědnost žalovaného za vady vozidla, kdy v žádném případě se nejedná o běžné opotřebení či o běžnou korozi. Proto soud žalobě vyhověl, kdy uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci slevu z kupní ceny, která činí rozdíl mezi cenou vozidla s vadami a bez vad. Žalobce uhradil žalovanému částku převyšující 192.000,- Kč za věc, kterou nelze používat k obvyklému účelu, tedy ke Kempování. S ohledem na technický stav nástavby, není vozidlo použitelné k provozu, neboť po nárazu bočního větru hrozí destrukce nástavby, ani k užívání ve stacionárním stavu, kdy s ohledem na existenci plísni a hub je v obytné nástavbě vozidla zdraví škodlivé prostředí. Procesní obrana žalovaného, že se jedná o běžné opotřebení vozidla obvyklým provozem, proto s ohledem na takto zásadní vady vozidla, nebyla úspěšná. Ani procesní obrana žalovaného, že o vadách nevěděl, nic nemění ne odpovědnosti žalovaného za vady předmětného vozidla.

Žalobce splnil všechny zákonem stanovené požadavky na uplatnění svého nároku z titulu odpovědnosti žalovaného za vady, kdy se žalobci podařilo jednoznačně prokázat, že vady obytné nástavby, které neumožňují její užití k obvyklému účelu, byly již v době převodu vlastnického práva ze žalovaného na žalobce. Žalobce neměl možnost tyto vady zjistit při běžné prohlídce. Žalobce tyto vady zjistil krátce po převzetí a tyto vady vytkl u žalovaného bez zbytečného odkladu a současně provedl i volbu svého nároku z titulu odpovědnosti za vady. Žalobce v rámci řízení prokázal znaleckým posudkem a stanoviskem technika, že vozidlo při předání mělo vady, které žalobce uplatňuje. Žalovaný dodal žalobci vadnou věc a proto vzniká žalovanému odpovědnost za vady, když došlo k porušení povinnosti prodávajícího a toto je důvodem vzniku odpovědnosti žalovaného. Žalobce jako kupující svou povinnost bez zbytečného odkladu tuto skutečnost oznámit prodávajícímu (ustanovení § 1920 odst. 1 NOZ) splnil, když toto oznámení v režimu odpovědnosti za vady je podmínkou vzniku odpovědnosti žalovaného. Ta může vést k uplatnění slevy z kupní ceny nebo k odstoupení od smlouvy. Dále soud žalobě vyhověl i co do částky 5.050,- Kč, které žalobce uplatnil z titulu výloh vzniklých v souvislosti se zpracováním znaleckého posudku, tedy jako náhradu hotových výdajů.

Podle ustanovení § 2084 odst. 1 NOZ prodávající upozorní kupujícího při ujednávání kupní smlouvy na vady věci, o nichž ví. Na jedné straně totiž zákon ukládá prodávajícímu odevzdat kupujícímu věc prostou vad. Na druhé straně ho však zatěžuje povinností, která má vést k "odhalení" jeho protiprávního (protismluvního) jednání. Výkladem je tedy možné dospět k závěru, že při splnění této povinnosti se koupě dostává do režimu prodeje věci vadné (ustanovení § 2164 NOZ) nebo věci použité ve smyslu ustanovení § 2168 věty druhé NOZ. Povinnost upozornění má významný vliv na fungování nejen odpovědnosti za vady, ale i odpovědnosti ze záruky (ustanovení § 2113 NOZ až ustanovení § 2117 NOZ). Mění předpoklady a tedy rozsah odpovědnosti prodávajícího, v důsledku toho i právní následky z těchto odpovědností vyplývající. Oč rozsáhlejší je informační povinnost (povinnost

upozornovací) podle tohoto ustanovení, o to užší je povinnost vyplývající z odpovědnosti za vady, resp. ze záruky. Upozornění je jednostranný, adresný projev vůle prodávajícího. Jeho obsahem je konstatování rozporu se "smlouvou". Forma, ani v případě, že vlastní kupní smlouva vyžaduje určitou formu (písemnost kupní smlouvy o nemovité věci), není předepsána. Relevantní se však může stát v souvislosti s dokazováním. V souladu s převládajícím názorem není důležitá povaha vady (faktická vada či právní vada, zjevná či skrytá - lit. č. 1, s. 431; lit. č. 2, s. 1734). Není rozhodující ani rozsah a míra závažnosti vady. Povinnost je formulována tak, že se týká vady jakéhokoli druhu a rozsahu. Relevantní je míra jistoty znalosti vady a její konkretizace při upozornění. Obě otázky spolu souvisejí. Na rozdíl od míry znalosti (vědomosti) vady a jejích možných následků u kupujícího (ustanovení § 2103 NOZ) se u prodávajícího úroveň vědění a povinnosti upozornění podstatně snižují. Proávající je povinen na vadu upozornit i tehdy, jestliže má pouze podezření o její existenci a vada se netýká vlastností samotné věci, ale i vlastností okrajových. Časově situuje zákonodárce upozornění do procesu sjednávání kupní smlouvy ("při ujednávání kupní smlouvy"). To je nepochybné a nepotřebuje dalšího výkladu. Jinou otázkou je, zda tato povinnost trvá i po uzavření kupní smlouvy za předpokladu, že se o vadě prodávající dozví teprve v tomto časovém období. Domníváme se, že tato povinnost závisí na vážnosti vady a jejích možných následků. V zásadě by však tato povinnost měla přetrvávat, byť v poněkud oslabené podobě, neboť je součástí určité prevenční a zmírňovací povinnosti s ohledem na škody, které vada může způsobit. Upozorněním na vady se režim konkrétní kupní smlouvy mění, neboť tato okolnost má zpravidla význam jednak pro odpovědnost za vady, na které prodávající upozornil, jednak má zpravidla dopad na výši (sjednané) kupní ceny. Snižováním míry odpovědnosti za vady, resp. ze záruky v důsledku upozornění se může snižovat kupní cena. Výchozím bodem je zde totiž pojem vady. Vada je podle ustanovení § 2099 odst. 1 NOZ ve spojení s ustanovením § 2095 NOZ chápána zjednodušeně řečeno jako rozpor se smlouvou. Dohodne-li se kupující s prodávajícím, a za daného stavu předmětu koupě uzavře kupní smlouvu, zbavuje se svých práv z odpovědnosti za vady, na něž byl upozorněn. Jinými slovy, kupující souhlasí se stavem předmětu věci tak, jak byl popsán v upozornění, které se tak stává součástí kupní smlouvy. V důsledku toho se předmět kupní smlouvy dostává do souladu se smlouvou a pozbývá tak charakteru vady ve výše uvedeném smyslu. Je přirozené, že v takovém případě se strany dohodnou na nižší kupní ceně než původně navrhované, resp. než na které se původně chtěly dohodnout. Neupozorní-li prodávající na vady, řídí se právní následky jeho jednání podle toho, zda o vadě mohl či musel vědět nebo zda takováto možnost neexistovala. V prvním případě se podle okolností zpravidla jedná o zatajení vady. Tento stav je určitým nižším stupněm porušení povinnosti prodávajícího ve srovnání s případem ujištění kupujícího o tom, že věc je bez vad, nebo lživým zastřením vady (ustanovení § 2103 NOZ in fine). V té míře, v jaké je prodávající povinen na vadu upozornit, snižuje se míra povinnosti kupujícího upozornit i na zjevné vady (např. ustanovení § 2103 věta první NOZ). Existence pozitivní povinnosti podle komentovaného ustanovení je toho nesporným logickým následkem. Proávající je totiž o věci z povahy svého postavení zpravidla lépe informován (mnohdy nesrovnatelně lépe) než kupující. Musí proto nést následky porušení své informační povinnosti. I zde by měla platit vyvratitelná domněnka, že prodávající porušil svoji informační povinnost, pokud z nedbalosti o vadě nevěděl, ačkoli o ní vědět měl. Prokázat tuto skutečnost je však na kupujícím, který musí tvrdit a prokazovat, že z objektivního hlediska bylo povinností prodávajícího znát stav věci a kupujícího na vady upozornit (viz ustanovení § 2085 a násl. NOZ, ustanovení § 2095 NOZ, ustanovení § 2099 NOZ, ustanovení § 2103 NOZ, ustanovení § 2128 a násl. NOZ, ustanovení § 2158 a násl. NOZ, ustanovení § 2164 NOZ, ustanovení § 2168 NOZ, ustanovení § 2175 a násl. NOZ).

Proávající odpovídá za vady prodané věci, jestliže v době plnění nemá převáděná věc vlastnosti výslovně vymíněné nebo obvyklé, není ji možno použít podle povahy a účelu

smlouvy nebo podle toho, co si účastníci ujednali, nebo má-li právní vady. Prodávající je povinen upozornit kupujícího na vady, o nichž ví. Protože smyslem upozornění je vyloučit právo kupujícího na slevu z kupní ceny, popř. na odstoupení od kupní smlouvy, pak splnění této povinnosti má za následek, že za vady, na které prodávající kupujícího upozornil, neodpovídá. Kupující, jenž přes upozornění na vady smlouvu uzavře, tím dává najevo, že mu označené vady nevadí a s tímto vědomím věc kupuje (NS 33 Cdo 1705/2007). Podle ustanovení § 2099 odst. (1) NOZ, věc je vadná, nemá-li vlastnosti stanovené v ustanovení § 2095 NOZ a ustanovení § 2096 NOZ. Za vadu se považuje i plnění jiné věci. Za vadu se považují i vady v dokladech nutných pro užívání věci.

Na ustanovení o předmětu koupě navazují ustanovení o právních následcích vad plnění. Rovněž návrh těchto ustanovení vychází z dosavadní úpravy obchodního zákoníku. Posun je zejména v tom, že osnova zesiluje právní postavení kupujícího, kterému bylo plněno vadně. Opouští se hledisko vad opravitelných a neopravitelných jako základní kritérium pro určení práv kupujícího z vad věci a nahrazuje se hlediskem intenzity, jakou vadnost plnění porušuje smlouvu. Představuje-li vadné plnění podstatné porušení smlouvy, rozšiřují se práva kupujícího. Zejména se však opouští dosavadní koncepce prekluze práv z vad. Opožděné ohlášení vad (notifikace, reklamace) nevede k zániku práva kupujícího; soud k němu ex officio nebude přihlížet a práva z vad kupujícímu v takovém případě nepřizná pouze, vzneseli v tom směru prodávající námitku.

Faktickou vadou chápeme nedostatek v samotné fyzické substanci předmětu prodeje - věci. Tento pojem se odlišuje od vady právní, která znamená omezení kupujícího v jeho vlastnickém právu a vadu množství, jež znamená odchylku počtu dodaných věcí. Faktickou vadu (viz nedostatek) lze blíže vymezit jako odchylku od určitého standardu, jež zahrnuje vlastnosti, kvalitu, množství a provedení věci, jež jsou určující pro dosažení účelu, k němuž má věc sloužit. Standard je určován subjektivním hlediskem, kterým je dohodnuté měřítko věci. Odchyluje-li se věc od tohoto měřítka některou z uvedených veličin (vlastnosti aj.), máme co činit se subjektivním chápáním vady. Toto měřítko je dále mimo jiné určováno prezentací věci prodávajícím včetně reklamy, která vytváří očekávání kupujícího. Jiným hlediskem pro vymezení vady je její objektivní chápání. Základem tohoto měřítka je schopnost věci sloužit obvyklému používání (obvyklému účelu). Standard věci, zejména její vlastnosti mohou být výslovně vymíněny nebo vyplývat ze souvislostí jiných ujednaných vlastností věci. Možná je též negativní specifikace těchto vlastností, tj. ujednání o tom, které vlastnosti by věc mít neměla. Ujednání může být nevýslovné, konkludentní. Účel stranami dojednaný má přednost před účelem obvyklým. Účel má nepochybně objektivizující charakter, i když jeho základ tvoří subjektivní představa stran o něm. V některých případech je třeba řešit rozpor mezi (pozitivně nebo negativně) ujednanými vlastnostmi a účelem, k němuž má věc sloužit. Rozhodující bude výklad projevu vůle stran, aniž by bylo možné jedno hledisko před druhým favorizovat. Jakost a provedení má nepochybně nejen rovinnu samotné substance věci, ale týká se i vztahových vlastností. Objektivním měřítkem při posuzování vad je postup podle ustanovení § 2096 NOZ, kdy odchylka a tedy vada se určuje mírou souladu či odchylky od smluveného vzorku nebo předlohy. Tato kritéria jsou zřejmá především z obecného ustanovení § 1914 odst. 1 NOZ. Zde zákonodárce rozlišuje mezi vlastnostmi "vymíněnými", tedy stanovenými ve smlouvě na straně jedné a vlastnostmi "obvyklými". Dělení kritérií subjektivních a objektivních je zcela zřejmé. Zákonodárce zde však rozlišuje mezi použitím předmětu plnění a jeho účelem. V tomto ohledu lze nad touto kategorizací vyslovit určitou skepsi. Vlastnost označovaná jako způsobilost k použití se velmi blíží jakosti či způsobu zpracování, které musí respektovat. Vlastnosti včetně způsobu použití lze objektivizovat zejména srovnáním s věcmi, které sledují stejný či obdobný účel jako předmět koupě. Odchylně od speciálního ustanovení § 2095 NOZ se jako rozhodující standard v

případě absence ujednání stanoví průměrná jakost (střední jakost podle ustanovení § 1915 NOZ).

V případě ujednání o jakosti a provedení se předpokládá souhlasný projev stran. Ten může být i konkludentní. Nevyžaduje se ujištění či potvrzení vůle prodávajícího. Nestací však jednostranný popis prodávajícího, o němž není zřejmé, zda s ním kupující souhlasil. Postačuje však, jestliže kupující popíše vlastnosti, jež očekává od věci a prodávající na to souhlasně reaguje. To platí tehdy, jestliže prodávající jakožto odborník neodporuje představám kupujícího o zvláštních vlastnostech věci. Pouhá znalost prodávajícího ohledně představ kupujícího ohledně jakosti věci však není dostačující. Subjektivním, i když do značné míry (viz shora) zobjektivizovaným, hlediskem je "účel věci patrný ze smlouvy" (ustanovení § 2095 NOZ). Toto kritérium může působit problémy, jestliže z popisu vlastností vyplývá určitý účel, zatímco předpokládané použití (patrný účel) vyžaduje něco jiného. Tato dvě hlediska by měla být v souladu, protože jinak by se mohlo stát, že věc má sice určité domluvené vlastnosti, avšak nelze ji podle představ kupujícího používat. Proto je třeba obdobně jako v případě jakosti a provedení v případě "patrného účelu" uskutečňovat extenzivní výklad smlouvy. Obvyklý účel (viz výklad u ustanovení § 2015 NOZ, bod 19) je posledním, nepochybně objektivním, hlediskem. V této souvislosti se pro jeho definici či vymezení používá celá řada výrazů, jako např. "věci stejného druhu", "kvalita a plnění". Toto obecné hledisko zpravidla zahrnuje určitá dílčí kritéria, jimiž jsou absence vhodnosti věci k jejímu obvyklému použití, absence obvyklých vlastností u věcí stejného druhu a nesplnění oprávněných očekávání kupujícího. Všechna tato hlediska musí být splněna k správnému použití tohoto měřítka. V zájmu kupujícího je zpravidla zapotřebí vytvořit určité konkrétní styčné body ke stanovení obvyklého účelu použití věci a s tím spojených očekávání průměrného kupujícího. Pak je třeba provádět srovnání předmětu koupě s ostatními věcmi stejného účelu použití ve stejné cenové kategorii. Přitom je relevantní vzít v úvahu novost či opotřebovanost věci, stáří věci, prezentaci zboží či věci jakožto tržního artiklu, způsob výroby apod.. Pro tento jev je charakteristické znění ustanovení § 2161 NOZ. Tento nový trend, který se výrazně projevuje v oblasti spotřebitelské ochrany a konkrétně spotřebitelské smlouvy, znamená rozšíření objektivního chápání vady reflektováním především veřejných projevů a reklamních akcí ohledně určení souladu jakosti a provedení se smlouvou. Faktické vady lze diferencovat podle jejich zřetelnosti na vady zjevné a vady skryté. Kategorii zjevné vady zná občanský zákoník v ustanovení § 1917 NOZ a v souvislosti s koupí v ustanovení § 2103 NOZ. Každé z těchto ustanovení má poněkud jinou působnost s ohledem na vymezení zjevné vady, a zejména stanoví rozdílné následky. Obě ustanovení vymezují tento druh vady (kterou výslovně takto neoznačují) jako nedostatek zjiřitelný již při uzavření smlouvy. V tom se obě ustanovení shodují. Obdobný přístup mají i ohledně míry chování či péče kupujícího. V obou případech jde o objektivní měřítka, které je výslovně uvedeno v ustanovení § 2103 NOZ (obvyklá pozornost). Zatímco následek nedbalosti (nepečlivosti) kupujícího vyjadřuje obecné ustanovení § 1917 NOZ jako zhoršení jeho právní pozice, ustanovení § 2103 NOZ za těchto okolností odpírá kupujícímu práva z vadného plnění. Pojem skryté vady používá ustanovení § 2112 odst. 1 NOZ a ustanovení § 2129 odst. 2 NOZ v souvislosti s koupí nemovité věci, konkrétně stavby spojené se zemí pevným základem (viz výklad k ustanovení § 2129 NOZ). Další druh rozlišování zákonodárce z dosavadní úpravy podle důvodové zprávy nepřevzal. Hledisko neodstranitelnosti (neopravitelnosti) vady však hraje roli při uplatňování práva na výměnu (viz ustanovení § 2106 odst. 2 NOZ). Není správné tvrzení důvodové zprávy (k ustanovení § 2099 NOZ až ustanovení 2112 NOZ) o tom, že se opouští "hledisko vad opravitelných a neopravitelných", jimiž se mají na mysli vady odstranitelné a neodstranitelné (např. v ustanovení § 1022 odst. 1 NOZ). Avšak ani pojem "neopravitelné vady" nebyl

opuštěn (viz ustanovení § 2106 odst. 2 NOZ). Vadu odstranitelnou zná obecná část obligačního práva (všeobecná ustanovení o závazcích) v ustanovení § 1923 NOZ při stanovení nástrojů právní ochrany z odpovědnosti za vady. Odstranitelnou vadu lze napravit opravou nebo doplněním toho, co chybí nebo přiměřenou slevou z ceny. V případě vady neodstranitelné a současně nemožnosti řádného užívání předmětu plnění se lze úspěšně domáhat odstoupení od smlouvy anebo přiměřené slevy z ceny. Nikoli tedy, a to je podstatné, výměny věci. Komentovaná ustanovení upravující odpovědnost za vady kupujícího mají svou "obecnou" obdobu v ustanovení § 1914 a násl. NOZ. Vzdor tomu obsahuje obecná úprava některá ustanovení, která je třeba použít i v režimu koupě, neboť relevantní právní kontext (např. uvedení spojení "právní vada" v ustanovení § 2107 odst. 2 NOZ) svědčí o tom, že některé instituty, v daném případě pojem vady, nejsou upraveny výslovně ne proto, že by zákonodárce měl v úmyslu jejich použití vyloučit (tzv. plánovitá mezera v zákoně), nýbrž proto, že bylo jeho úmyslem použít ustanovení obecné části obligací. Tak tomu je kromě právní vady (viz ustanovení § 1920 NOZ) i v případě úpravy některých částí režimu uplatňování práv z vadného plnění, v případě úpravy odpovědnosti za škodu (ustanovení § 1921 NOZ a ustanovení § 1925 NOZ), stejně jako v případě náhrady nákladů účelně vynaložených při uplatnění práva z odpovědnosti za vady (ustanovení § 1924 NOZ). Spornější je již situace, kdy některá klíčová pojmovologie je vyjádřena v obecných ustanoveních při stejné působnosti jinak, než tomu je v režimu koupě. V takovém případě je při bezprostředním použití speciální úpravy třeba přihlížet k hlediskům obecné části. Tak tomu je např. při rozlišování objektivních a subjektivních kritérií při vymezení vady plnění. Vztah k ustanovením o koupi nemovité věci (ustanovení § 2128 a násl. NOZ) - výslovné ustanovení v § 2131 NOZ umožňuje a přikazuje analogickou aplikaci ustanovení o koupi movitých věcí. Vztah k úpravě prodeje zboží v obchodě (ustanovení § 2158 a násl. NOZ) - úprava spotřebitelské smlouvy je vedena účelem odchylky od obecné úpravy. To se zejména týká odpovědnosti za vady. Proto mají ustanovení § 2165 a násl. NOZ přednost před obdobnou úpravou režimu koupě movité věci. Pro posouzení, zda jde o ten či onen pojem, je rozhodující především jednání samotného kupujícího. Odmítne-li kupující toto zboží a nedojde-li tedy k přechodu nebezpečí škody, platí, že prodávající neplnil, resp. je s plněním v prodlení. Přešlo-li nebezpečí škody na věci na kupujícího, jde o vadné plnění a o odpovědnost za vady (viz ustanovení § 1920 NOZ, ustanovení § 2103 NOZ, ustanovení § 2106 NOZ, ustanovení § 2107 odst. 2 NOZ, ustanovení § 2129 NOZ, ustanovení § 2161 NOZ, ustanovení § 2615 až ustanovení § 2617 NOZ).

Podle ustanovení § 2100 odst. (1) NOZ, právo kupujícího z vadného plnění zakládá vada, kterou má věc při přechodu nebezpečí škody na kupujícího, byť se projeví až později. Právo kupujícího založí i později vzniklá vada, kterou prodávající způsobil porušením své povinnosti. Podle ustanovení § 2100 odst. (2) NOZ, povinnosti prodávajícího ze záruky za jakost tím nejsou dotčeny. Komentované ustanovení určuje časový okamžik, ve kterém protiprávnost či odchylka od smlouvy musí existovat jako podmínka odpovědnosti za vady. Proávající odpovídá za vady existující v době přechodu nebezpečí bez dalších předpokladů. Naproti tomu vznikne-li vada po tomto časovém určení, přičítá se k tíži kupujícího. Proávající může odpovídat za takovou vadu jen ze zvláštního důvodu, totiž jestliže tato vada je důsledkem porušení povinností prodávajícího. Ustanovení má tedy velmi důležitou funkci pro odlišení v oblasti rizika smluvních stran. Není však důvodem vzniku subjektivních práv. Komentované ustanovení nemá obecnou obdobu v základních ustanoveních obligačního práva. Jeho působnost se vztahuje na všechny zákonem upravené druhy koupě s výjimkou spotřebitelské koupě, která má pro určení výskytu vad zvláštní režim (ustanovení § 2161 NOZ). Jak plyne výslovně z odstavce 2, tento režim se nevztahuje ani na odpovědnost prodávajícího ze záruky. Za následky protiprávnosti odpovídá prodávající v zásadě jen tehdy, jestliže tyto následky (vady) existovaly v okamžiku přechodu nebezpečí a při splnění dalších

předpokladů (viz výklad před ustanovením § 2099 NOZ). Prodávající odpovídá za každou odchylku od smlouvy, resp. zákona ohledně množství, jakosti, obalu nebo dokladů. Otázka, zda nebezpečí již přešlo, se posuzuje především podle úmluvy stran. Je-li např. věc poškozena během dopravy, odpovídá nikoli prodávající, nýbrž kupující, kterému je třeba přičítat riziko a musí proto nároky vznášet nikoliv vůči prodávajícímu, ale vůči přepravci. Další otázky přechodu nebezpečí se řídí ustanovením § 2121 a násl. NOZ.

Vada nemusí být zřejmá v rozhodující okamžik. Postačí, že se objeví teprve později, neboť nemohla být zpozorována ani při řádné prohlídce podle ustanovení § 2112 NOZ, neboť jde o tzv. skrytou vadu, kterou mohl kupující zjistit po přechodu nebezpečí. Podstatné je, že vada v okamžiku přechodu nebezpečí již alespoň v zárodku existovala (např. se rozkladný proces neprojevil v době přechodu nebezpečí, ale k plné zkáze věci vedl teprve později). Z pravidla obsaženého v první větě komentovaného ustanovení, totiž že kupující nese riziko po okamžiku přechodu nebezpečí, tedy že odpovídá za vady, které vznikly po rozhodujícím okamžiku, a tedy neexistovaly v době přechodu, existují dvě výjimky. Vady, které zavinil prodávající po přechodu nebezpečí, zakládají jeho odpovědnost, druhou výjimkou je režim záruky, který nespadá do působnosti komentovaného ustanovení.

Vzhledem k tomu, že žalovaný nezaplatil žalovanou částku do rozhodnutí soudu, ocitl se s placením dluhu v prodlení a soud proto žalobci přiznal i úroky z prodlení podle ustanovení § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (NOZ) ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 65.731,- Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 3.250,- Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle ustanovení § 6 odst. 1 a ustanovení § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 65.000,- Kč sestávající z částky 3.700,- Kč za každý z deseti úkonů uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 a.t. včetně deseti paušálních náhrad výdajů po částkách 300,- Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 a.t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 %. Jedná se o tyto úkony: příprava a převzetí právního zastoupení 4.000,- Kč, předžalobní výzva ze dne 13.2.2015 - 4.000,- Kč, žalobní návrh - 4.000,- Kč, vyjádření žalobce ze dne 18.11.2015 - 4.000,- Kč, ústní jednání dne 28.6.2016 - 4.000,- Kč, ústní jednání dne 12.8.2016 (přesáhlo 2 hodiny - účtovány 2 úkony) - 8.000,- Kč, ústní jednání dne 13.10.2016 - 4.000,- Kč, ústní jednání dne 22.11.2016 - 4.000,- Kč, ústní jednání dne 9.5.2017, závěrečný návrh - 4.000,- Kč, celkem částka 44.000,- Kč plus 21 % DPH; tj. celkem 53.240,- Kč, dále soudní poplatek 3.250,- Kč, cestovné k ú.j. dne 28.6.2016 - 1.235,- Kč, cestovné k ú.j. dne 12.8.2016 - 1.235,- Kč, cestovné k ú.j. dne 13.10.2016 - 1.235,- Kč, cestovné k ú.j. dne 22.11.2016 - 1.235,- Kč, cestovné k ú.j. dne 9.5.2017 - 1.254,- Kč, cestovné advokáta celkem 6.194,- Kč. Dále se jedná o cestovní výlohy žalobce k ú.j. dne 12.8.2016, dne 13.10.2016, dne 22.11.2016 a dne 9.5.2017 při počtu ujetých km 516, průměrná spotřeba podle TP 6,8 l/100 km, při ceně za 1 l PHM 29,50,- Kč, náhrada za PHM v částce 1.035,10,- Kč, náhrada za ujeté km jízdy (zákl. sazba 3,90 Kč/km) v částce 2.012,40,- Kč, když soud žalobci přiznal i tyto cestovní výlohy v částce 3.047,- Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu či exekuce.

V Mostě, dne 30. května 2017

Mgr. Iva Flaxová ,v.r.
samosoudkyně

Za správnost:
Krejtná Blanka

Tento rozsudek č. j. 17 C 91/2015-182 ze dne 30. května 2017 nabyl ve výroku I. právní moci dne 15. 8. 2018 a vykonatelnosti dne 21. 8.2018, ve výroku II. právní moci dne 15. 8. 2018 a vykonatelnosti dne 21. 8.2018, ve spojení s rozsudkem KS v Ústí nad Labem, č. j. 12 Co 291/2017-221. Doložku připojila dne 28. 8. 2018 Kateřina Ješinová.